

TULE AGA SIMUNASSE LUGEMAI

Endises mõisahoones, mille mälestustahvel annab teada, et kunagi elanud siin admiral Lütke, on nüüd Simuna sovhoosi uhiuus raamatukogu. Majandi juht Hubert Jürgen annab teada, et kultuuritraditsioonid ei tohi katkeda. Kuidas siis nii, et möödunud sajandil Simunat ääremaaks ei peetud, nüüd aga kipub selline suhtumine

tekkima. Võib-olla selle pärast valmiski majandikeskuse uus raamatukogu. Ja eks ka selle pärast, et raamatuid oli vanades kitsukestes ruumides pakis ja virnas lihtsalt paha olla. Nojah, kõlab justkui pedagoogilises vestluses põrandal nutvast paberitükist, ...aga umbes nii see oligi.

Nüüd on ruumid vanadest

vähemalt kolm korda suuremad, soojemadki. Kõgu pere-naised kiitsid kunstnik Arved Kruusi. Ja ega igal raamatukogul tõesti ole fuajeeseinale raamatuühingu märgiga maalil riputada ega alati saa rääkida asjatundlikust kujundusestki. Lisaks kiitsid Riina Tälli ja Emma Randmets suurt raamatulaenutamise lauda. Tõsi, see on nii massiivne ja kõrge, et mängi selle taga kas

või nukuteatrit. Ja seda nad kavatsevadki teha. Laua taha suurde riulisse mahuvad nii uudiskirjandus kui ka näitused. Käh hea. Ja teiselt seinalt seiravad raamatukogu eluolu kirjandusklassikud. See on ka raamatukogutunnis tehtud pildilt näha. Aga muidu on kogu nagu kogu ikka. On riulid ja raamatud, ega ilmaimet seal näidatagi. Selles võib teist fotot vaadates veenduda. Aga

mõne teise kogu kõrval võib ölemasolevigi parajalt imeline tunduda, ja pole sugugi mõtet süüdistada lehemeest liigselt magusa jutu kokkupuhumises. Oli, kuidas oli — ehitamine teadagi venis veidike —, aga nüüd on kogu lahti, ja lool punkt all.

Kirjutas Rein SIKK,

pildistas Enno KAPSTAS